



"Det er flere år siden, at der var stære i mine stærekasser. Nu er der kun gråspurve!" Sådan kan mange husejere sige i disse år.

Ja, desværre er antallet af stære styrtdykket. Men det er ikke gråspurve, der er rykket ind i de ledige kasser. Det er skovspurve. De ligner gråspurvene, men især hannerne er nemme at kende fra hinanden: Gråspurvens isse er grå, mens skovspurvens er brun. De har begge en hvid kind, men skovspurven har en sort kindplet. Spurven på fotoet er altså en gråspurv.

Det er desværre gået tilbage med både stære og gråspurve, og det skyldes udviklingen i landbruget. Hesten er for længe er afløst af traktoren som trækraft, og nu er der efterhånden kun få dyr på markerne. Der var altid spildkorn at finde for gråspurvene, når hestene blev fodret, og i hestepærerne kunne de finde korn, der var passeret hele vejen igennem. Mange dyr på markerne betød mange insekter til gavn for både gråspurve og stære.

Men gråspurven er dog stadig talrig, og som altid - siden landbruget vandt indpas i en fjern fortid - knyttet til os mennesker. Selv når vi emigrerede til Nord- eller Sydamerika, New Zealand eller Australien tog vi den med for at føle os hjemme. Vi kunne ikke undvære dens kvidren.

I modsætning til gråspurven finder vi sjældent skovspurven i midten af byerne. Den holder til i villahaverne og i parker. Men ellers ligner de to arter hinanden meget i levevis. De færdes i kvidrende småflokke - om vinteren oven i købet tit sammen - og de er ofte at se på foderbrættet.

Følg også årets gang på Facebook og få inspiration til ture ud i naturen:

Danmarks Naturfredningsforening i Fredericia

Tekst og foto: Ole Klottrup